

[Ole Olsen.]

kredse eller partier, der er knyttet til dem: ja men vi vil da hellere lave det frivilligt. Hvis kartoffelavlerne mener det, synes jeg, man skulle sende deputationer og skrivelser frem til landbrugsudvalget og foreslå en frivillig ordning. Det er da antagelig noget, man kunne se på i landbrugsudvalget, og ministeren plejer da godt at ville komme til samråd, så det kunne vi da snakke om dér.

Så har jeg sagt de pæne ting om dette. Når jeg kommer til selve lovforslaget i øvrigt, må jeg sige, at jeg synes, ligesom det er sagt fra andre partiers side, at det nok er lovlig bureaukratisk. Jeg ved ikke, om der er lagt pen til det herhjemme, eller der er lagt pen til det nede i Europa; det ser nærmest ud for mig, som om det var nede i Europa, pennen er blevet ført. Selvfølgelig er det pudset af her. Jeg ved såmænd ikke, om landbrugsministeren har lyst til at snakke om, hvem der er den egentlige skribent. Jeg vil da nok rose landbrugsministeren og de sædvanligvis dygtige embedsmænd i landbrugsministeriet og sige, at jeg synes ikke helt, det er deres stil.

Når jeg så har givet tilsagn om velvillig behandling i udvalget, hvor vi også godt vil se på, om vi ikke kan forbedre forslaget, om vi ikke kan få det til at virke knap så slemt og knap så bureaukratisk, så er jeg da også nødsaget til at sige, at det fremgår direkte af bemærkningerne, at det er en forløber for en kommende EF-ordning. Der står altså ikke, som det blev sagt fra konservativ side, at det bare er en kvalitetsordning, der er tale om, men en egentlig markedsordning med alt det mere eller mindre uhyggelige, der tit følger med EFs markedsordninger.

Det, det drejer sig om, er vel, at nu har man fået markedsordninger for hård hvide, for olivenolie og andet nede sydpå, og så skal man også helst have det for et produkt nordpå, som kan trække penge derop. Det er tit den slags ganske enkle ting, markedsordningerne drejer sig om.

Det er jo sådan i EF, at fordi man laver en markedsordning til, kommer der jo ikke flere penge ind. De skal bare spredes ud over nogle flere markedsordninger, og det plejer tit at betyde, at så fungerer alle markedsordningerne endnu dårligere, end de ellers gør. Så i og med, at vi har sagt ja til en velvillig behandling i udvalget af spørgsmålet om kvalitetskontrol, har

SF bestemt ikke sagt noget velvilligt om en kommende EF-ordning for kartofler; den vil vi være stærkt skeptiske over for, og vi vil antagelig bruge den smule indflydelse, vi kan have, til at forsøge at forhindre, at denne markedsordning nogen sinde bliver sat i kraft, selv om vi så måske må erkende, at vi trækker knap så mange penge herop, og at der går lidt flere penge til Frankrig. Men EF var jo heller ikke en handel, det påstår tilhængerne da, om bare at få trukket så meget som muligt til sig, det var også noget med at få produktionen rationelt fordelt til fordel for brugerne og alt sådan noget. Men o.k. til den første del af forslaget med den bemærkning, at det nok er for snørklet og bureaukratisk; derimod nærer vi en meget stor skepsis over for det, der skal komme i det lange løb.

Fuglsang (DKP):

Der skal ikke være tvivl om, at kommunisterne er absolut positive over for alle bestræbelser på at sikre de danske forbrugere de bedst mulige kvaliteter af kartofler. Det er trods alt sådan, at netop kartofler spiller en meget, meget stor rolle i det danske køkken og i det danske fødevarerforbrug. Vi må da vist også erkende, at især i de senere år har der været meget, meget lidt at råbe hurra for med hensyn til kvaliteten af en stor del af de kartofler, som blev fremlagt i danske forretninger. De var dyre, der var et stort spild osv., og derfor er vi som sagt positive over for et forslag som dette, som i hvert fald giver udtryk for bestræbelser for at rette på dette.

Så kan det selvfølgelig siges, at der kan være en hel del at drøfte med hensyn til dette forslags administration osv., men vi plejer jo at kunne rette en hel del op under udvalgsarbejdet, og det vil formentlig også være muligt her.

Derimod vil jeg gerne sige, at vi er meget betænkelige ved § 1, nr. 5, som går ud på at undtage eksporten til fællesmarkedslandene fra den mulighed for kontrol, som ligger i, at man skal have autorisation. Vi har jo i og for sig før set og kan komme til at opleve det igen, at ved fuldkommen at ligge åben for eksporten af vores kartoffelmængder så kan vi jo let komme ud for, at vi ved at eksportere taber det, som vi ved de hæderlige anstrengelser i § 1, nr. 2, vinder. Vi har ikke så forfærdelig stor tillid til de markedsordninger, der stilles i udsigt. Når vi tager andre markedsordninger for fællesmarke-